

Georgia Vardarou, Marc Vanrunxt en Salva Sanchis

Dans zonder tierlantijntjes

Trigon is een choreografisch drieluik, gecreëerd rond en met de Griekse danseres Georgia Vardarou. Ook Salva Sanchis en Marc Vanrunxt doen mee aan deze spannende zoektocht naar de fundamenteën van de dans.

PIETER T'JONCK

Een jaar geleden toonde Georgia Vardarou een stuk met de afschrikwekkende titel *Hardcore Research on Dance*. Gewoon dans, zonder licht, kostuum of muziek. Toch kreeg ze met dat experiment niet alleen het publiek, maar ook choreografen Salva Sanchis en Marc Vanrunxt op haar hand. Die wilden er meteen een vervolg aan breien. *Trigon* was geboren.

Het drietal werkt niet voor het eerst samen. Vardarou danste eerder in werk van Sanchis. Die was op zijn beurt gastchoreograaf in Marc Vanrunxts stuk *For Edward Krasinski* en bracht toen Vardarou aan als performer. Maar er speelde meer mee in het aanbod van beide heren om de jonge danseres bij te springen. Zoals: haar ongewone durf.

Wat bedoelde je eigenlijk met *Hardcore Research*?

Georgia Vardarou: "Ik wilde uittesten, uitpuren wat mijn manier van dansen was, zonder inbreng van enig ander concept of beeld. Als je danst neem je voortdurend beslissingen. Voor een deel zijn die bewust. Tijdens je opleiding leer je veel technieken. Die laten sporen na. Je kunt daar uit putten. Maar de vraag is waarom sommige dingen meer aanslaan dan andere, of waarom je ze op een bepaalde manier combineert. Dat is een

● Georgia Vardarou in *Trigon*: 'Ik wil uittesten, uitpuren wat mijn manier van dansen is.' © JOERI THIRY

deels onbewust proces. Je opvoeding en herkomst spreken dan een duchtig woordje mee. Ik wou analyseren hoe dat bij mij precies in elkaar zat."

Maar waarom zou je dat ook aan een publiek tonen?

Vardarou: "Ook als je alleen danst ben je aan het performen. Je doet het nooit voor jezelf alleen. Je moet je eigen ervaring toetsen aan getuigen."

Marc Vanrunxt: "Ik ken dat gevoel. Een publiek bewijst dat het werk bestaat, zijn eigen leven krijgt."

Was het leven van deze 'Hardcore research' dan zo intens dat je er een rol in wilde spelen?

Marc Vanrunxt: "Het quasi onmogelijke van het uitgangspunt

intrigeerde mij. Al snel zag ik ook een groot potentieel in dit stuk van 23,5 minuten. Ik vraag mij al heel mijn leven af wat beweging betekent, en ik weet het nog altijd niet zeker. Misschien wel heel weinig. Die vraag is hier ook aan de orde."

Daar valt dan toch weinig aan toe te voegen?

Vanrunxt: "Misschien niet, maar het verleidt wel om te tonen hoe dans een andere betekenis krijgt door ze anders in te kleden. Ik raak niet aan de dans op zich, maar voeg er iets aan toe. Elektronische jazzy muziek van Don Preston bijvoorbeeld, of een kostuum van Martin Margiela uit mijn persoonlijke collectie. Ik dik de dans aan."
Vardarou: "Ook voor mij maakt dat een groot verschil. Ik besef dat die ingrepen de perceptie van de kijker beïnvloeden. Daar hou ik

rekening mee. Dat tekent op zijn beurt weer de dans, en zo weer de ervaring van de kijker. Het is een eigenaardige loop."

Salva Sanchis: "Marc dikte het materiaal aan. Zo krijg je een 'sequel' van het oorspronkelijke stuk. Ik wilde daarentegen een 'prequel' maken. Eerlijk: ik voelde een steek van afgunst toen ik dit

'Ook als je alleen danst ben je aan het performen. Je doet het nooit voor jezelf alleen'

GEORGIA VARDAROU

werk zag. Ik wou altijd al zelf zoiets maken, maar ik eindig vaak met ingewikkelder concepten. Maar hier was dat in zekere zin de enige keuze. Eenvoudiger kon niet. Ik wou daarom extra lagen toevoegen. Behalve live muziek op geprepareerde gitaar van Gašper Piano werd dat ook letterlijk een extra laag kleding. Die bedekt haar helemaal, hoofd inbegrepen. Dat maakt het beeld suggestiever. Het vereenvoudigt de bewegingskwaliteiten, maar vergroot ze ook uit. Als het goed is ontstaat er zo een overdrukke context waar de originele *Hardcore Research* uit voortvloeit. Maar dat moeten we nog uitzoeken."

Trigon is vanavond om 20.30 uur te zien in STUK, Leuven, daarna op tournee.

15 december 2012